

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1952 r.

A43d 69/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 34767

Kl. 71c, 38/05

Svit, národní podnik
(Gottwaldov, Czechosłowacja)

71c 69/14

Sposób przymocowywania wierzchu bucika wykonanego z taśm albo rzemieni

Udzielono z mocą od dnia 10 listopada 1949 r.
Pierwszeństwo: 27 grudnia 1948 r. (Czechosłowacja)

Wynalazek dotyczy sposobu przymocowywania wierzchu bucika, wykonanego z taśm albo rzemieni, do podeszwy wewnętrznej albo brandzoli, zwłaszcza przy giętkim obuwiu sandałowym.

Dotychczasowe sposoby przymocowywania wierzchów, szczególnie wykonanych z taśm albo rzemieni, do podeszwy wewnętrznej albo brandzoli za pomocą np. nitów, gwoździ, klamer drucianych itd. są niepraktyczne i połączone z pewnymi trudnościami. Odgięte końce takich środków zamocowujących ugniatały w buciku i uszkadzały często kroc skarpetki albo pończochy.

Wynalazek usuwa te wady; polega on na tym, że taśmy lub rzemienie zabezpiecza się przed wysunięciem z otworów wykonanych w podeszwie wewnętrznej za pomocą przewleczek.

Przewlecзки wciska się do odnośnej części wierzchu bucika, tj. do taśm albo rzemieni, w ten spo-

sób, że pozostają jedynie po stronie zewnętrznej podeszwy wewnętrznej albo brandzoli, nie uszkadzając jej. Dalsze korzyści wynalazku są widoczne z opisu i rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny sandału napiętego na prawidle, fig. 2 przedstawia widok taki z dołu sandału, uwidoczniający przewlecзки zabezpieczające przeciw wyciąganiu taśm z otworów w podeszwie wewnętrznej, fig. 3 — przewleczkę zabezpieczającą o kształcie litery T, a fig. 4 — przewleczkę o kształcie podwójnej litery T.

Sposób według wynalazku wykonuje się jak podano poniżej. Podeszwę wewnętrzną 1, zaopatrzoną w szereg otworów 3 do przeciągnięcia taśm albo rzemieni 4, nakłada się w znany sposób na kopyto 2, po czym po naciągnięciu wierzchu 9 bucika na kopyto 2 napiętek 5 przymocowuje się do wierzchu 9. Następnie taśmy albo rzemienie 4

wierzchu 9 osadza się w znany sposób, a ich końce 6 w otworach 3 i podeszwę wewnętrzną 1 smaruje się od strony zewnętrznej znany klejem, aby móc przykleić końce taśm 6 po dostatecznym naciągnięciu ich na kopycie 2 do podeszwy wewnętrznej 1. Przed przyklejeniem zabezpiecza się końce 6 taśm przed wyciągnięciem za pomocą przewleczek 7 o kształcie litery T albo przy szerszych taśmach lub rzemieniach o kształcie podwójnej litery T. Wciska się je poprzecznie do otworów 3 od strony zewnętrznej tak, aby nie uszkodzić materiału podeszwy wewnętrznej i zabezpieczyć przed wciągnięciem końców 6 z otworów 3 do wnętrza obuwia. Potem następuje przyklejenie wypełnienia spodu 8 o znanym ukształtowaniu z drewna świerkowego i dalsze znane wykończenie obuwia przez przymocowanie spodniej podeszwy i obcasa bucika.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób przymocowywania wierzchu bucika, wykonanego z taśm albo rzemieni, po przeciągnięciu końców tych taśm przez otwory w podeszwie wewnętrznej lub brandzoli, znamienny tym, że końce taśm albo rzemieni zabezpiecza się przed wyciągnięciem z otworów podeszwy lub brandzoli za pomocą przewleczek, które wciska się do tych otworów od strony zewnętrznej podeszwy albo brandzoli tak, aby nie uszkodzić materiału podeszwy wewnętrznej albo brandzoli.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że stosuje się przewlecзки o kształcie litery T albo podwójnej litery T.

Svit, národní podnik
Zastępca: inż. Leon Skarżeński
rzecznik patentowy

